

VAD HAR HÄNT?

Fakta ingående i det nedan utsatta händelseförloppet är ostridigt mellan parterna. Fråga är om ett hypotetiskt problem som uppställts uteslutande för bruk i den nordiska processtävlingen. Händelseförloppet speglar icke nödvändigtvis något som tilldragit sig verkligheten.

De tävlande underrättas på detta sätt, att samtliga deltagande rättegångsskrifter (inlagor) i tävlingen med full copyright tillfaller tävlingsprogrammet, företrätt av professor em. Jacob W.F. Sundberg.

Händelseförloppet

I Unionen av de förenade nordiska konungarikena, vars statsrättsliga uppbyggnad är identisk med den som speglas i det unionsdokument som sigillerades i Kalmar den 20 juni 1397 och som herefter benämnes Kalmarunionen eller unionen, ingår landet Sverige.

Adliza mette antogs 1999 till forskarutbildning vid rättssociologiska institutionen vid Scientiauniversitetet i Örserum i Sverige. Ämnet för avhandlingsarbetet är studiet av rasideologiska sammanhang. Hon är tidsbegränsat förordnad som s.k. forskningsamanuens och hennes förordnande går ut 30.6.2002. Hon är bosatt i Örserum.

Sven Spaki försörjer sig som frilansskribent i Helsingborg och är känd som expert på rasfrågor. Han blev kontaktad av Adliza Mette och tillfrågad om han ville hålla ett seminarium vid Scientiauniversitetet. Han accepterade under den förutsättning att han fick diskutera Eduardo Farahs artikel om Europas självmord och slapp skriva något själv. Tiden bestämdes till den 1.2. 2000 och han reste upp och träffade Adliza Mette dagen innan för att diskutera seminariet. Seminariet kom till stånd planerligt på tisdagseftermiddagen med en inledning och presentationen varefter Spaki refererade Farahs tankegångar och kommenterade dem varefter auditoriet, ett 20-tal studenter, ställde frågor och fick svar.

Studenterna gaddade sig samman med en av Adliza Mettes avoga kolleger och gjorde anmälan 15.2.2000 till universitetsledningen och gick ut i pressen och fördömde seminariet såsom rasistisk propaganda. Universitetsledningen greps av panik och lät sin jurist göra en omfattande utredning av incidenten som blev färdig 10.3.2000 och tog upp ärendet som ett disciplinärende. Adliza Mette yttrade sig över juristens utredning 10.4.2000.

4.5.2000 meddelade överåklagaren i Örserum universitetet att han beslutit att inleda förhör med seminarieledaren Spaki och arrangören Adliza Mette dagen därpå och vid sammanträde 10.5.2000 konstaterade universitetsstyrelsen att den vore förhindrad att pröva frågan om disciplinansvar för Adliza Mette.

I januari 2000 hölls på statsminister Göran Perssons initiativ sen s.k. förintelsekonferensen i Stockholm som samlade 20 regeringschefer och ansågs vara en stor framgång för Persson personligen. Som en uppföljning av samma initiativ ägde i januari 2001 en motsvarande konferens mot intolerans rum i Stockholm som

för de runt 450 deltagarna utpekade rasism, främlingsfientlighet och intolerans som ett stort problem i Sverige.

I brottmål anhängiggjort i början av 2001 förde överåklagaren talan mot Spaki och Adliza Mette för hets mot folkgrupp enligt BrB 16:8 resp. medhjälp till sådant brott. Dom föll i Örserums tingsrätt 3.7.2001 varvid Sven Spaki dömdes till en månads fängelse och Adliza till villkorlig dom och 100 dagsböter å 30 kr under återopande att hon efter all publiciteten kring denna brottmålsprocess inte kunde fortsätta vid universitetet och skulle få svårt att få arbete överhuvudtaget. Alla parter klagade. Hovrätten för Mellersta Sverige fällde dom 16.1.2002. I domen skärptes straffet för Sven Spaki under hänvisning till intoleranskonferensen till 2 månaders fängelse under det att domen mot Adliza Mette fastställdes.

HD vägrade prövningsstillstånd 4.11.2002

Sven Spaki och Adliza Mette klagade till Strasbourg i klagoskrift daterad 4.3.2003 och gjorde gällande dels kränkning av Art. 7 i Europakonventionen i det att brottsbeskrivningen i BrB 16:8 som byggde på termen "missaktning" vore alltför otydlig för att det skulle vara förutsebart ens för en skolad jurist att termen skulle omfatta en på demografi och prognos grundad seriös framställning vid ett universitet, dels kränkning av Art. 10 i samma konvention enär det måste anses vara skyddat av den artikeln garanterade yttrandefriheten att i ett universitetssammanhang referera och kommentera andra seriösa författares skrifter även när dessa rörde vid viktiga och samhället kontroversiella ämnen.

Regeringen vitsordade att klagomålet vore rättidigt och rättsenligt inkommet men bestred att kränkningen förekommit. Någon kränkning av Art. 7 hade icke förevarit eftersom de tilltalade lätt kunnat inhämta av en erfaren advokat som var sensiterad av tidningsskriverierna i Sverige om skandalen i Örserum att Spakis uttalanden allmänt ansetts kränkande för särskilt muslimer och varit straffbart såsom "missaktning". Icke heller hade Art. 10 kränkts eftersom yttrandefriheten måste anses särskilt begränsad i en allvarlig och explosiv situation som riket försatts igenom den förda generösa och humanitära invandringpolitiska och dess demografiska följder.